

ด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมเท่านั้น ซึ่ง ป.ป.ช. เห็นว่าการใช้สถานะหรือตำแหน่งไปก้าวก่ายแทรกแซง ซึ่งเป็นเรื่องที่มีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ถือว่ากรณีนี้เป็นกรก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่แล้ว ส่วนที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่นหรือพรรคการเมือง แต่ประการใดนั้น ป.ป.ช. ได้พิจารณาตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ (๑) มีความชัดเจน เรื่อง ห้ามนักการเมือง เข้าไปดำรงตำแหน่งหรือเข้าไปก้าวก่ายในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่วนการขอลอนเรื่องนั้นถือว่าไม่มี การก้าวก่ายนั้น ป.ป.ช. พิจารณาจากผู้ถูกกล่าวหาตอบคำถาม สมาชิกวุฒิสภา (กมธ.ผู้ชกถาม) แล้วเห็นว่า คำพูดดังกล่าวขัดแย้งกับบันทึกที่รองนายกรัฐมนตรีที่ทำถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รวมถึงการพิจารณา ประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างถึงรัฐธรรมนูญนั้น ฟังไม่ขึ้น เนื่องจาก ต้องมีการพิจารณา ประกอบกันระหว่างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ภายหลังนายกล้าณรงค์ จันทร์ทิท ผู้แทนจาก ป.ป.ช. แกลงปิดสำนวนเสร็จแล้ว จากนั้น นายสุเทพ เทือกสุบรรณ อธิบดีรองนายกรัฐมนตรี ได้แกลงปิดสำนวน โดยแกลง รวม ๓ ประเด็น คือประเด็น ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ โดยได้กล่าวถึงหนังสือที่ทำไปถึง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรม นั้น ทางรัฐมนตรียังไม่ได้เปิดอ่านซึ่งต่อมา ผู้ถูกกล่าวหาได้ขอหนังสือนั้นคืนมา รวมถึง ตนเองได้รับมอบหมายและมอบอำนาจจากนายกรัฐมนตรี ถือว่าได้กระทำตามหน้าที่ ส่วนข้อกฎหมายเรื่อง การก้าวก่ายหรือแทรกแซงข้าราชการประจำนั้น ป.ป.ช. ควรพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายมากกว่า ซึ่งมีไว้เพื่อความเป็นธรรมโดยผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าความเห็นของ ป.ป.ช. ขัดต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์สาธารณะ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่คำนึงถึงเจตนารมณ์ ของกฎหมาย ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้อ้างถึงความเห็นของ อ. บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ที่กล่าวว่า การช่วยงาน ในกระทรวงวัฒนธรรมนั้นไม่เข้าข่ายการเข้าไปแทรกแซงข้าราชการ โดยเป็นการวินิจฉัยจากถ้อยคำ ในรัฐธรรมนูญ รวมถึงผู้ถูกกล่าวหาได้อ้างถึงคำพูดหรือความเห็นของ นพ. นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และ เจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่แสดงความเห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา รวมถึงได้ยกตัวอย่างคำวินิจฉัย ของ ก.ก.ต. ด้วย นอกจากนั้นแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้เน้นเรื่องคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในคดีต่างๆ ซึ่งเป็น การวินิจฉัยซึ่งใช้หลักผลประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์สาธารณะ ขัดกัน

ภายหลังจบบวาระเรื่องตอนที่ ๑ แล้ว ประธานได้ดำเนินการประชุมต่อ โดยเป็นวาระเรื่องที่ ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งปรากฏในระเบียบวาระ ๗ เรื่อง คือ ๑. รับทราบ เรื่อง สภาผู้แทนราษฎร รับทราบรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐ (๖) ๒. รับทราบ เรื่อง คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการดำเนินงาน ตามข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของรายงานการพิเคราะห์ศึกษาของคณะกรรมการพัฒนาสังคมและ กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส เรื่อง ผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๓. รับทราบรายงานกิจการประจำปีงบดุล บัญชี กำไรและ ขาดทุน ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ๔. รับทราบรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุน ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ๕. รับทราบรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชี กำไรและขาดทุนของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย สำหรับปี สิ้นสุด วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ๖. รับทราบรายงานกิจการ ประจำปี งบดุล บัญชี กำไรและขาดทุนของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย สำหรับปี สิ้นสุด วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และ ๗. รับทราบรายงานผลการตรวจสอบรายงานการ รับ-จ่ายเงิน ของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรและเงินกองทุนหมุนเวียนสำหรับอุดหนุนเกษตรกรในการหาปัจจัยการผลิต

ตามโครงการความช่วยเหลือเพื่อเพิ่มผลผลิตทางอาหารจากรัฐบาลญี่ปุ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๑ ทั้งนี้ ได้มีสมาชิกวุฒิสภาสนใจอภิปรายซักถามและตั้งเสนอแนะพอสมควร และเมื่อจบวาระเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมแล้ว ต่อจากนั้น วุฒิสภาได้พิจารณาวาระเรื่องด่วนที่ ๒, ๓ และ ๔ ดังนี้ เรื่องด่วนที่ ๒. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมวุฒิสภา พิจารณาเสร็จแล้ว ทั้งนี้ ที่ประชุมวุฒิสภาในวันนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เรียงตามลำดับ มาตรา ในวาระ ๒ และจะได้ลงมติในวาระ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมการการเศรษฐกิจฯ ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมและกรรมการการได้ตั้งข้อสังเกตท้ายร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งการพิจารณาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในที่สุดที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในวาระ ๓ และเห็นชอบกับข้อสังเกตของกรรมการ

ต่อมาที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓ และ ๔ ไปในคราวเดียวกัน เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติที่มีความเกี่ยวข้องกัน คือร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคและร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ซึ่งมีสมาชิกประสงค์อภิปรายอย่างกว้างขวาง และเมื่อปิดอภิปรายแล้ว ผู้แทนจากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้แทนศาลฎีกาตอบชี้แจง จากนั้นที่ประชุมวุฒิสภาลงมติวาระแรก รับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับไว้พิจารณา โดยตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๒๘ ท่าน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน เมื่อหมดระเบียบวาระแล้ว ประธานได้สั่งปิดประชุม เวลา ๑๖.๓๕ น.